

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, NO. 10

NAJAAR 7995 CB, 4822 CA, 640 ABC, 452 EC

Kavalle verklaart zich onafhankelijk Landsraad in dubio over de constitutie

Kavalle/Terazon – Na een voort durend getouwtrek over de status van de prins van Kavalle waarbij vorst Endrike XVII van Hargast zich bijzonder koppig toonde, heeft Kavalle zich onafhankelijk verklaard met de intentie toe te treden tot Epis Azuli.

Kavalle kreeg openlijk steun van Kriste en Xevale, de oude rivalen van Hargast in de Nepentische Zee. Ook andere bondslanden gaven hun steun, maar niet openlijk. Een meerderheid is er echter niet. De meeste bondslanden stellen zich terughoudend op en zijn bezorgd over eventuele precedenten. Landvoogd Sangxi heeft militaire interventie door Hargast verboden vanwege de belangrijke positie van Hargast in de oorlog met Dardania en Laudania. Hargast kreeg bijzonder weinig steun in de Landsraad om het verbod ongedaan te maken. Een diplomatieke oplossing van het conflict is de enige zinnige uitweg, maar de harde houding van Hargast over wat in de ogen van velen een triviale oplossing is, biedt Hargast weinig steun.

Een van de problemen van de situatie is dat de constitutie van de Landvoogdij geen regeling biedt voor de uittreding van (een deel van) een bondsland. De eerste constitutie werd opgesteld toen er maar zeven bondslanden waren. De latere delingen vereisten een automatisch toetreden en vonden hun oorsprong in een conflict dat het voortbestaan van de Landvoogdij bedreigde. Daarvoor werd een nieuwe constitutie opgesteld waarin alleen het aantal bondslanden werd gewijzigd. De situatie is nu anders en het conflict van een heel andere aard. Velen keuren het feodale gedrag van vorste Endrike XVII in deze moderne tijden af. De zogenaamde eden van trouw zijn meer traditie dan vereist aangezien Hargast alle soevereiniteit heeft afgestaan aan de Landvoogdij.

In de hele situatie bevindt de temagxi van Khida, het eiland waarop Kavalle zich bevindt, in een lastige situatie. De vorst van Hargast heeft hem al beticht van verraad omdat hij zich niet verzet tegen de prins van Kavalle. Een temagxi is echter niet van adel en de feodale plichten gelden niet voor hem. Hij, en zijn familie, beheert slechts het domein. Zijn eerste prioriteit geldt de zorg voor het eiland.

De onafhankelijkheidsverklaring van Kavalle betekent dat het al zijn inkomsten nu zelf behoudt. Het heeft een ambassadeur gezonden naar Terazon om zich te vertegenwoordigen. Het uiteindelijke doel van Kavalle is om zo snel mogelijk een nieuw bondsland te worden, maar de meeste bondslanden zijn daar huiverig voor vanwege mogelijke precedenten voor nieuwe afscheidingsbewegingen, ook al zijn die niet talrijk en nauwelijks georganiseerd. Landvoogd Sangxi heeft een speciaal gezant, met dezelfde status als een ambassadeur maar niet de titel, naar Kavalle gezonden om de situatie in ogenschouw te nemen. Dankzij de steun van Kriste en Xevale kan Kavalle ook normaal handel blijven drijven.

De steun van Xevale is frappant, omdat deze zelf de meeste

IN MEMORIAM

Cisenantun Mestime Nundi (7911-7995)

Op 84-jarige leeftijd is oud-landvoogd epxi Cisenantun Mestime Nundi overleden. Hij diende liefst vijf volledige termijnen achter elkaar als landvoogd in de periode 7948-7983 en is daarmee absoluut recordhouder.

Hij werd geboren in het stadje Medeane in het westen van Nike als achterneef van een lokale lage edelman. Hij was het vierde kind en dus moest hij zijn eigen carrière navolgen. Al vroeg verwierf hij allerlei baantjes in het lokale bestuur en bouwde hij een sterk netwerk op. Op 34-jarige leeftijd, in 7945, werd hij gekozen in het Azulische Huis. Hij was direct bijzonder actief en liet zich daarbij niet binden aan een van de facties, zodat hij vooral fungeerde om dingen gedaan te krijgen.

In 7948 stelde hij zich bij de eerste gelegenheid kandidaat als landvoogd. De Landsraad bleek bijzonder verdeeld, zodat er meerdere verkiezingsronden nodig waren waarbij Mestime Nundi nipt toch mee kon doen na de eerste ronde. Als enige gematigde kandidaat vormde hij uiteindelijk een compromis als minst slechte keuze. Met glans hield hij op soepele wijze alle facties te vriend en zijn degelijke beleid gaf niemand wroeging. Steeds weer werd hij herkozen als het minst slechte alternatief. Als persoon was hij vrij grijs en zijn beleid stabiel en terughoudend. Zijn bekendste wapenfeiten lieten zijn spaarzame liberale kanten zien: de aanleg van de eerste spoorlijnen en de vorming van de EGKS (7976). Onder zijn bewind was Epis Azuli stabiel, was het geheel afwezig uit internationale crises en waren er nauwelijks hoogte- of dieptepunten aan te wijzen.

Tijdens zijn laatste termijn begon zijn gezondheid achteruit te gaan, maar hij maakte hem af en verliet de politiek. Zijn laatste jaren was hij zo nu en dan adviseur en woonde hij op het platteland van Nike.

Vanwege zijn verdiensten heeft Mestime Nundi een staatsbegrafenis gekregen, hoewel deze op zijn verzoek plaats vond in zijn geboorteplaats Medeane. Een groot aantal rijksgroten en vele huidige en vorige regeringsambtenaren en diplomaten waren aanwezig.

afscheidingsbewegingen kent. Zephyra, de stad van de landvoogd(!), zoekt al lange tijd afscheiding van Xevale om zo een stadstaat te vormen, maar alle macht en essentiële bevoegdheden zijn in handen van de hertog, de loyale bondgenoot van de prins van Xevale. Wat de staatsvorm zou zijn is echter onduidelijk en dat verdeelt de oppositie. Verdere zijn er in de dichtbevolkte vallei van de Nepenthili twee andere bewegingen. Het zuiden, dat ook delen van Indri zou moeten beslaan, wil het oude Denemetri in ere herstellen, met de domeinloze prins van Denemetri als staatshoofd. Het noorden geeft de voorkeur aan een nieuw bondsland genaamd Nepenthe. Ook hier is er onduidelijkheid

over de staatsvorm. Verder opteren de recalcitrante hertogen van Kassandane al generaties voor onafhankelijkheid. In hun eigen machtsgebied zijn zij bijzonder populair. Het feit dat hun gebied dan geheel ingesloten zou zijn door Xevale weerhoudt hen van daden naast hun woorden. Daarbuiten vinden de hertogen namelijk geen enkele steun. Over het algemeen zijn de zogenaamde afscheidingsbewegingen zeer verdeeld en vinden zij weinig steun bij de lokale bevolking.

Landvoogd voor overleg in Milantica

JULIANOPOLIS – Landvoogd Sangxi heeft een bezoek gebracht aan Milantica. In de hoofdstad Julianopolis sprak hij met de regeringsleider, Titanus, over de ontwikkelingen in Milantica. Het was geen officieel staatsbezoek.

Milantica staat momenteel geheel in het teken van wederopbouw. Titanus wil de landbouw en de economie geheel hervormen. Dit zal niet zomaar kunnen gebeuren. Niet alleen is er veel verzet van de conservatieve delen van de bevolking, ook heeft Titanus nog veel te stellen met de Equalitijnse en de Conservatieve facties. Hij heeft hen dan wel gedwongen de wapens neer te leggen en samen te werken voor de toekomst van Milantica, dat betekent niet dat ze dit dan ook zonder problemen doen. Hun eigen militie hebben ze grotendeels intact weten te houden en alleen dankzij de aanwezigheid van Iantese troepen in het zuidwesten en Azulische troepen in het noordoosten wordt de vrede bewaard.

Een ander probleem voor de hervormingen is de financiering van alle hervormingen. De schatkist was al nooit vol te noemen en de burgeroorlog heeft voor nog meer staatsschuld gezorgd. Al het geld zal dus via buitenlandse investeerders en nieuwe leningen uit het buitenland moeten komen.

Titanus heeft dan ook zijn beleid ingesteld op het toegankelijk stellen van de Milanticaanse economie. Hiervoor was de eigen economie vrijwel uitgesloten van buitenlandse inmenging, zodat er niemand is die kan spreken van een voorkeurspositie.

De burgeroorlog heeft alle zaken in Milantica nog verder gedevalueerd dan het al was. Hierdoor is arbeid erg goedkoop en zijn de investerings-

kosten laag. Het feit dat Titanus alle regels op de schop heeft genomen en ze aan wil passen aan de situatie, biedt investeerders ruime mogelijkheden. Critici vrezen uitbuiting van de bevolking en arbeid onder erbarmelijk omstandigheden voor grotere winsten.

Titanus heeft dan ook gezegd: “Voor alles moet de bevolking erop vooruit gaan in vergelijking met vroeger: voldoende inkomen en elke dag voldoende eten op tafel. Dat is de belangrijkste eis die ik stel aan investeerders. De eerste jaren zal het voor iedereen hard werken worden. Wanneer we verbeteringen zien zullen we de regelgeving verder aanpassen ten faveure van de welvaart van de bevolking. Elke investeerder zal rekening moeten houden met dit veranderende beleid, dus zij weten wat ze kunnen verwachten.”

Uit alle delen van Thalassa komen de investeerders af op Milantica. De buurlanden Laudania, Iantai en Epis Azuli zijn het meest vertegenwoordigd.

Alles hangt er dan ook van af of Titanus de Equalitijnen en de Conservatieven in de hand weet te houden. Zij hebben reeds luidt geageerd tegen Titanus' jarenplannen en wijzen erop dat de staatsschuld enorm zal groeien door de talloze hervormingen.

“Wij kunnen wachten tot de buitenlandse investeringen voor Milantica inkomen gaan genereren of hand in hand ervoor te zorgen dat niet alles afhankelijk is van de investeerders,” attaqueerde Titanus. “Wij moeten zelf de infrastructuur verbeteren, zorgen voor betere opleidingen en gezondheidszorg. Door ook zelf te investeren kunnen we leiding geven aan de economische ontwikkelingen en versnellen wij het

herstel van Milantica. De snellere economische groei zal de regering in staat stellen om de schulden die wij nu maken ook weer snel af te lossen.” Het was deels vanwege deze schulden dat landvoogd Sangxi Katon Hazeldine naar Milantica kwam. Epis Azuli wil graag de banden met Milantica versterken en meer samen werken. Milantica heeft al veel geleend van Azulische banken, maar Katon Hazeldine wil vooral ook de Azulische staat laten investeren in Milantica.

“Epis Azuli wil investeren en niet alleen lenen,” zo sprak de landvoogd. “Wij willen graag een bondgenoot worden van Milantica. Een forse schuld met hoge rente zal bij zoiets ongemakkelijk zijn. Epis Azuli biedt daarom een lening aan met een zeer lage rente, onder die van de huidige financiële instellingen. In ruil daarvoor willen wij kleine belangen in de nieuwe Milanticaanse bedrijven. In ruil voor die lage rente hangt het geld dat wij terug krijgen af van de winsten van deze bedrijven. Zijn deze succesvol, dan krijgt Epis Azuli hier ook het voordeel van. Gaat het toch niet goed, dan blijven de lasten voor Milantica laag. Zo heeft Epis Azuli er belang bij dat het goed gaat met Milantica en is Titanus verzekerd van onze steun.”

Titanus en Katon Hazeldine spraken verder over de veiligheid in Milantica. Nog altijd zijn er verspreid over strategische locaties kerkelijke troepen gestationeerd om de Equalitijnen en Conservatieven koest te houden. Om die reden was bisschop-generaal Cocceio Aemilio ook aanwezig, daar de landvoogd geen opperbevelhebber is van deze troepen van Azulische afkomst. Tevens was de bevelhebber van de Sessulische Garde, hertog Kavun X Rigantun Numenon van Turan,

gevraagd erbij aanwezig te zijn.

“De spanningen in de Milanticaanse samenleving zijn nog erg groot,” zo zei de landvoogd. “Grote delen van de bevolking zijn verheugd over het einde van de burgeroorlog en de hervormingen, maar het verlies van invloed en macht onder de getrouwen van de Equalitijnen en de Conservatieven maakt de situatie kwetsbaar. Als buitenlanders moeten wij zeer op onze hoede zijn om te voorkomen dat deze partijen de lokale bevolking weer achter zich weten te krijgen en de strijd hervatten. Samenwerking, vriendelijkheid en zelfbeheersing zijn daarbij essentieel.”

Katon Hazeldine verwees hiermee naar berichten over enkele excessen van Iantese garnizoenen in het zuidwesten. Zij gedragen zich arrogant, eisen het beste voedsel en drank op, vergrijpen zich aan de lokale vrouwen en reageren op brute

wijze als er hier tegen geïntereerd wordt.

De Azulische troepen staan geheel onder het beheer van de Kerk. Het besluit tot aansluiting bij de Kardionieke Kerk heeft ertoe geleid dat de Kardionieke Kerk vele priesters naar Milantica heeft gezonden om de kerkdiensten te leiden totdat ze vervangen kunnen worden door Milanticaanse Ba-priesters. Het zal echter nog enkele jaren duren voor deze hun opleiding hebben voltooid. In Julianopolis en enkele andere grote steden heeft de Kerk priesteropleidingen opgezet. De Azulische Ba-priesters zijn met speciale volmacht in Milantica en elk garnizoen heeft er minimaal één. Hierdoor kunnen zij direct reageren op wangedrag en straffen uitdelen. Vooralsnog zijn er nog geen situaties geweest onder de Azulische troepen. De voornaamste problemen treden op bij soldaten die Milanticaanse

liefjes hebben. Er wordt goed op gelet dat dit niet tegen hun wil is en dat dit niet leidt tot spanningen met de lokale bevolking.

Het is nog onduidelijk hoe lang de Azulische troepen in Milantica zullen blijven. Samenwerking met de Milanticaanse autoriteiten is essentieel. Bisschop-generaal Cocceio heeft verklaard dat de garnizoenen blijven zolang Titanus dat wil. Het zal zeker enige jaren duren voordat de spanningen in het land gezakt zijn en de Equalitijnen en de Conservatieven zich neergelegd hebben bij de nieuwe situatie. Zij zullen zeker zoeken naar mogelijkheden om onder de greep van Titanus en de buitenlandse troepen uit te komen. Vreemd genoeg lijkt de lokale bevolking meer vertrouwen te hebben in buitenlandse troepen dan de eigen troepen.

Diplomatieke blamages blijven Epis Azuli plagen

Nieuwe ambassadeur Sevostia biedt excuses aan bij presentatie

TAKKEHOLM – De nieuw benoemde ambassadeur van Epis Azuli in Sevostia, Achatium Dareos Caligulis, zag zich bij zijn presentatie aan de regering van Sevostia tevens genoodzaakt de excuses aan te bieden namens de Azulische regering over ongelukkige uitspraken en acties van haar vertegenwoordigers in Sevostia.

Het eerste probleem betrof de uitlatingen van een van de militaire adviseurs in Sevostia. Naar verluidt had de verslaggever hem enige hoeveelheden van de lokale drank rotka gevoerd om hem tot allerlei uitspraken te bewegen. Volgens de opgestelde regels van de Azulische leiding in Sevostia was het alle adviseurs ten strengste verboden iets te zeggen over de activiteiten voor het Sevostische leger.

De betreffende verslaggever werkte voor de Sweeffsche Argus en doordat deze krant dezelfde eigenaar had als de Epica Mercuri kon hij de rapportage insturen naar de Epica Mercuri als verzoek van een

opdracht. Geen van de redacteurs wist wie de opdracht had gegeven, maar elk wilde wel het interessante artikel opeisen en plaatsen. De Sevostische verslaggever voerde echter een wraakactie uit vanwege de overname, want kort na de plaatsing nam hij ontslag en droeg bij aan de oprichting van een nieuwe Sevostische krant.

Het enige was Epis Azuli kon doen was de adviseur over te plaatsen naar een post elders.

De tweede kwestie betrof het beroerd afhandelen van de kwestie Hylm door inspecteur-generaal Megentun Sapheri. Blijkbaar was hij te emotioneel betrokken geraakt bij de zaak, vanwege zijn vriendschap met de vermoorde inspecteur Wuileunder, en wilde hij niet Hylm onder zijn hoede houden tot hij over de middelen beschikte om hem veilig naar Ymir terug te zenden.

Het lot van Hylm is echter duister. Als de bemanning de waarheid heeft gesproken bevindt Hylm zich ergens in Hysteria. Andere berichten lijken

er echter sterk op te wijzen dat piraten hem hebben meegevoerd en de bemanning hun onvermogen om Hylm te beschermen erger vonden dan het dumpen van Hylm op de Histerische kust, want dat verhaal klinkt niet heel erg waarschijnlijk.

De slechte afhandeling van de kwestie Hylm kostte Megentun Sapheri zijn sollicitatie naar ambassadeur in Sevostia. Hij had er gedurende het onderzoek goede contacten opgebouwd en wilde deze verder uit breiden. Een keuze voor hem was in de huidige omstandigheden onmogelijk. De regering verkoos dan ook een pragmatische man met sterke banden in de handel en de wapenindustrie, welke als nuttig gezien werden binnen het bondgenootschap met Sevostia.

Na de blamage heeft Megentun Sapheri snel zijn zaken in Sevostia afgerond en is terug gekeerd naar Epis Azuli.

Verdeeldheid onder Transmariene Coalitie

PENITENZA – Al eerder werd bericht dat de Transmariene Coalitie zonder een gezamenlijke strategie te werk gaat in haar campagne om Cappicië te civiliseren, zoals zij dat noemen. De een slacht de lokale bevolking af om er een eigen kolonie te vestigen, de andere onderwerpt ze en brengt ze onder een strenge regime, terwijl de volgende de lokale bevolking juist voor zich probeert te winnen.

Een belangrijk doel van de Coalitie was de verovering van Penitenza, de centraal gelegen havenstad die meestal dienst doet als hoofdstad van Cappicië en ook de omvangrijkste stad is. De Laudanen en Dardanen maakten zich gezamenlijk meester van de stad. Vanuit Penitenza wilden zij de civilisatie coördineren.

Tot nu toe werd Penitenza bestuurd door een duaal bestuur naar Milanticaans model: een Dardaanse en een Laudaanse gouverneur. Deze Chakabazeibes Manoulolos en Quartus Quackaquunctius Quibus, beide van hoge adellijke afkomst en uit machtige invloedrijke families, probeerden elkaar in het begin zoveel mogelijk te vermijden en lieten hun ondergeschikten onderling uit maken of het beleid dat zij uiteen zetten niet teveel conflicteerden. Wanneer dat het geval was moesten zij dan tot een compromis zien te komen.

Veel belangstelling voor het uiteindelijke resultaat hadden zij niet. Het enige profijt dat zij beiden konden behalen bestond in hun status en hun prestaties, waarmee zij hun

invloed en macht in het vaderland hopelijk konden vergroten.

Naarmate de tijd vorderde begonnen zij steeds extremere beleidslijnen uit te zetten en werd het voor hun ondergeschikten steeds moeilijker om tot overeenstemming te komen. Uiteindelijk leidde dit tot ruzies, waarna besloten werd dat de twee gouverneurs toch eens met elkaar moesten spreken.

De afspraak werd een fiasco. Zij hadden beiden tolken nodig en deze kregen onderling ruzie en begonnen steeds vrijer hun vertalingen uiteen te zetten. Hierop kregen de twee gouverneurs ook ruzie en kwam er van enig beleid in het bestuur van Penitenza weinig meer terecht.

De overige coalitiegenoten probeerden daarop in te grijpen. Een duaal gouverneurschap werkte niet. Er moest één gouverneur komen. Het was echter duidelijk dat Dardania en Laudania elkaar het voorrecht niet gunden. IJzerland stelde daarop voor om Dumitru III, als erkend staatshoofd van Cappicië, de leiding te geven waarbij elk coalitielid een adviseur mocht leveren voor een gouverneursraad die via stemming zijn beslissingen zouden goedkeuren. Het ging alleen om het bestuur van de stad Penitenza en haar omgeving. Dat zou niet al te problematisch zijn. Het probleem bleek echter Dumitru III zelf. Hij vertoeft momenteel nog altijd in een villa in de Dardaanse havenstad Aigialos, op kosten van de Coalitie. Waar hij in IJzerland in

berooide toestand leefde in de barre koude binnenlanden, geniet hij nu van een aangenaam klimaat met bedienden en alle voorzieningen. Het was dan ook niet erg verrassend dat Dumitru III de leiding van de Coalitie vertelde dat hij het te risicovol vond om nu al terug te keren naar Cappicië. Men mocht niet vergeten dat hij enige jaren geleden uit de stad was verjaagd. Hij was er niet erg geliefd en vreesde voor zijn leven. De situatie in Cappicië en in Penitenza was ook nog lang niet gestabiliseerd. Sabotage en aanslagen waren nog aan de orde van de dag. Als hij terug zou keren zouden zijn vijanden elke kans aan grijpen om hem te vermoorden, aangezien hij werd gezien als het figuurlijke hoofd van de Coalitie. De aanpak van de piraterij en het herstel van de regering van Dumitru III als staatshoofd van een vreedzame stabiele staat Cappicië waren het doel van de Coalitie. Binnen de Coalitie kon hij als beste beoordelen wanneer het veilig genoeg was voor hem om terug te keren naar Cappicië.

Als alternatief voor het bestuur van Penitenza werd voorgesteld een roulerend gouverneurschap in te stellen voor een half of een heel jaar, maar daarbij werd bezorgdheid geuit dat de gouverneurs teveel gefocust zouden zijn op wijzigen van het beleid naar hun eigen zin en daardoor een lange termijn ontwikkeling zou worden belemmerd.

Hertog van Zephyra verordent verplaatsing dynamietfabriek

ZEPHYRA – Landvoogd Sangxi heeft Valdomir Randolphi Heraste verzocht zijn dynamietfabriek naar een minder dichtbevolkte locatie te verplaatsen. De nieuwe uitvinding is nog altijd risicovol en bij ongelukken kunnen er talloze doden vallen.

De landvoogd trad op als hertog van Zephyra. De stadsraad heeft de macht de fabriek toe te staan, maar als

eindverantwoordelijke van de veiligheid van Zephyra heeft de hertog het recht beslissingen te verbieden of te wijzigen. Katon Hazeldine heeft ook verklaard dat hij indien nodig ook in functie van landvoogd de verordening uit zal vaardigen. In zo'n geval is er alleen nog beroep mogelijk tegen het besluit als twee derde van het Azulische

Huis of een meerderheid van de Landsraad tegen het besluit stemt. De kansen daarop zijn vrijwel nihil daar een lid van beide regeringsinstanties zo'n voorstel eerst voor zal moeten dragen. De verklaring was vooral om te voorkomen dat er in Zephyra in beroep wordt gegaan tegen de verordening.